

Za staro pravdo

POVEST IZ LETA 1515.

Spisal Peter Bohinjec.

(Nadaljevanje.)

"No, ali ima Kristof res rad Svetkovi in ali jo ljubi, o tem nam pove več Tomaž, ki sem mu izročil rta posel, da pogleda v Kristofovo srec", dr. Matijaž Klander. "Zdaj ukrenimo, kako poskusimo se enkrat Kristofa prikleniti nase! Komisar je v gradu in jutri bodo razpravljali Kristofove pravice. Zato je neobhodno potrebno, da izvedemo, kaj bodo ukrenili. Ti, Grošel, se moraš kako splaziti v grad in izvedeti, kako stališče bo zastopal škofjski komisar."

"Se zgodi, oče Matijaž!"

"Ali hiteti moramo, Matijaž! Drugače nas gospoda prehitijo. Drugi teden moramo vsakako začeti. In še ta teden pošlji sle na vse strani, da se kmetje pripravijo na odhod!" priganja krojač Trska.

"Vsak dan pričakujem od Cucka povelja. Zdi se mi, da so po Dolenjskem in Notranjskem že vsi na nogah in čakajo le velikonocne nedelje. Po praznikih pa se takoj pokazejo, Pri Radovljici bo zbirališče za našo plat. Tudi s Korošci se snidemo tu. Najprej udarimo na blejski grad, in ko smo doma gotovi, gremo dalje proti Kranju in Ljubljani. Toda nikakor ne smemo prezreti, kaj ukrene briksenski komisar, zakaj meni se le zdi, da nam Kristof ostane zvest."

Po teh Klanderovih besedah vstane Grošel in reče:

"Za zdaj smao zgovorjeni. Meni se mudi, da ne zamudim. Ako ne drevi, jutri vam sporočim gotovo, kako se mi je posrečilo izvožati grajske volkove. Na srečno svideenje!"

Klander in Trska sta ostala sama. Grošel pa je hitel čez dvorščice na pot proti Radovljici.

Meseca ni bilo več, da bi svetil. Gost mrak se je raztezal po okolici. Z neba so le posamične zvezde gledale na zemljo. Slikar je pospešil svoje korake, dasi je večkrat otresal z rama, ki ga je še bolela. Najrazličnejše predstave so mu prepevale duso, toda on je le osredotakal vse svoje misli na natič, kako bi se priljuzil v grajske prostore. Že mnogo načinov mu je prišlo na misel, toda noben se mu ni zdel povsem pravi. Kvr se ga poprime težka slutnja: Kaj pa, ko bi ti, slikarček, zadnjikrat hodil po tej poti? Kaj, ko bi te zalotili grajski blapci ter te potisnili čez rjavje čeri v globoko jezero? In kaj takega misl pričakovati, ako te zapazijo... Toda ne! Grošel, česa se bojiš? Imaš hitre noge in oster meč! Ako pa te utegneje zapreti v grajsko ječo, tedaj spet ti pomore bistra glavica ter namazani jezik! Ni strahu!

Svetle oči lisjaka, ki je rinil čez pot, se mu zabliskajo v temni noči. Nehote je Grošel prijel za meč.

Ali godna pot se bliža svojemu koncu. Že zre visoki grad Landbergov, že svita pred njim in divji petelin na visokem mescunu naznanja s svojim ein-ein basom spomladno jutro. Sovn se čuje le še

redkokrat, kosi in devetoviznički drobci drobne in dolge pesni, v nipo ve več Tomaž, ki sem mu izročil rta posel, da pogleda v Kristofovo srec", dr. Matijaž Klander. "Zdaj ukrenimo, kako poskusimo se enkrat Kristofa prikleniti nase! Komisar je v gradu in jutri bodo razpravljali Kristofove pravice. Zato je neobhodno potrebno, da izvedemo, kaj bodo ukrenili. Ti, Grošel, se moraš kako splaziti v grad in izvedeti, kako stališče bo zastopal škofjski komisar."

"Se zgodi, oče Matijaž!"

"Ali hiteti moramo, Matijaž! Drugače nas gospoda prehitijo. Drugi teden moramo vsakako začeti. In še ta teden pošlji sle na vse strani, da se kmetje pripravijo na odhod!" priganja krojač Trska.

"Vsak dan pričakujem od Cucka povelja. Zdi se mi, da so po Dolenjskem in Notranjskem že vsi na nogah in čakajo le velikonocne nedelje. Po praznikih pa se takoj pokazejo, Pri Radovljici bo zbirališče za našo plat. Tudi s Korošci se snidemo tu. Najprej udarimo na blejski grad, in ko smo doma gotovi, gremo dalje proti Kranju in Ljubljani. Toda nikakor ne smemo prezreti, kaj ukrene briksenski komisar, zakaj meni se le zdi, da nam Kristof ostane zvest."

Po teh Klanderovih besedah vstane Grošel in reče:

"Za zdaj smao zgovorjeni. Meni se mudi, da ne zamudim. Ako ne drevi, jutri vam sporočim gotovo, kako se mi je posrečilo izvožati grajske volkove. Na srečno svideenje!"

Klander in Trska sta ostala sama. Grošel pa je hitel čez dvorščice na pot proti Radovljici.

Meseca ni bilo več, da bi svetil. Gost mrak se je raztezal po okolici. Z neba so le posamične zvezde gledale na zemljo. Slikar je pospešil svoje korake, dasi je večkrat otresal z rama, ki ga je še bolela. Najrazličnejše predstave so mu prepevale duso, toda on je le osredotakal vse svoje misli na natič, kako bi se priljuzil v grajske prostore. Že mnogo načinov mu je prišlo na misel, toda noben se mu ni zdel povsem pravi. Kvr se ga poprime težka slutnja: Kaj pa, ko bi ti, slikarček, zadnjikrat hodil po tej poti? Kaj, ko bi te zalotili grajski blapci ter te potisnili čez rjavje čeri v globoko jezero? In kaj takega misl pričakovati, ako te zapazijo... Toda ne! Grošel, česa se bojiš? Imaš hitre noge in oster meč! Ako pa te utegneje zapreti v grajsko ječo, tedaj spet ti pomore bistra glavica ter namazani jezik! Ni strahu!

Svetle oči lisjaka, ki je rinil čez pot, se mu zabliskajo v temni noči. Nehote je Grošel prijel za meč.

Ali godna pot se bliža svojemu koncu. Že zre visoki grad Landbergov, že svita pred njim in divji petelin na visokem mescunu naznanja s svojim ein-ein basom spomladno jutro. Sovn se čuje le še

Slavne zgodovinske odpovedi

NAPOLEON I. — 1814—1815.

Hudomušna stara stvar, katero le čakal, da so dogodki dozoreli imenljivo ljudje srečo, je kmalu dovršena modrost leži v besedah, katere je izrekel nekega dne predsednik Lincoln: — Vi lahko varate nekatere ljudi skozi ves čas in vi lahko varate vse ljudi nekaj časa, a ne morete varati vseh ljudi skozi celi čas.

Koncentrirana modrost vseh vekov leži v tem izreku našega predsednika.

Preje ali pozneje pride človek ki misli, da bo mogel varati vse ljudi skozi vse čase, do prepričanja, da temu ni tako.

Napoleon je to spoznal in tudi nemški kajzer je pred kratkim to spoznal.

Če bo po teh strašnih izkušnjah vstal zopet kak Napoleon ali Viljem, bo prišel v gotovem času do istega prepričanja.

Veliko se je razpravljalo o vprašanju, če je bilo prav, da so Napoleona poslali po njegovem porazu v prognanstvo na otok sv. Helene.

Ali ni bilo krivično in naravnost malenkostno, da se je določilo zanj tako usodo?

Anglija je bila že na tisečkrat obsojena, ker je glasovala za to da se pošlje Napoleona na samotni otok sv. Helene.

Anglija pa je imela prav. Le potem izgona Napoleona na sv. Heleno ali na kako slično oddaljeno točko je bilo mogoče ohraniti mir za Evropo.

Dokler je bil veliki čarovnik re vladar prost ali v bližini kontinenta, je bilo vsaki trenutek pričakovati najhujšega. Edina pametna in uspešna stvar, katero je bilo mogoče storiti, je bila, da se je spravilo velikega človeka s poti.

Istočasno se lahko reče, da bi se lahko usodo Napoleona ponovilo v slučaju kajzerja, a seveda iz čisto drugačnih vzrokov.

Hudomušna stara stvar, katero le čakal, da so dogodki dozoreli imenljivo ljudje srečo, je kmalu dovršena modrost leži v besedah, katere je izrekel nekega dne predsednik Lincoln: — Vi lahko varate nekatere ljudi skozi ves čas in vi lahko varate vse ljudi nekaj časa, a ne morete varati vseh ljudi skozi celi čas.

Koncentrirana modrost vseh vekov leži v tem izreku našega predsednika.

Preje ali pozneje pride človek ki misli, da bo mogel varati vse ljudi skozi vse čase, do prepričanja, da temu ni tako.

Napoleon je to spoznal in tudi nemški kajzer je pred kratkim to spoznal.

Če bo po teh strašnih izkušnjah vstal zopet kak Napoleon ali Viljem, bo prišel v gotovem času do istega prepričanja.

Veliko se je razpravljalo o vprašanju, če je bilo prav, da so Napoleona poslali po njegovem porazu v prognanstvo na otok sv. Helene.

Ali ni bilo krivično in naravnost malenkostno, da se je določilo zanj tako usodo?

Anglija je bila že na tisečkrat obsojena, ker je glasovala za to da se pošlje Napoleona na samotni otok sv. Helene.

Anglija pa je imela prav. Le potem izgona Napoleona na sv. Heleno ali na kako slično oddaljeno točko je bilo mogoče ohraniti mir za Evropo.

Dokler je bil veliki čarovnik re vladar prost ali v bližini kontinenta, je bilo vsaki trenutek pričakovati najhujšega. Edina pametna in uspešna stvar, katero je bilo mogoče storiti, je bila, da se je spravilo velikega človeka s poti.

Istočasno se lahko reče, da bi se lahko usodo Napoleona ponovilo v slučaju kajzerja, a seveda iz čisto drugačnih vzrokov.

Kot je že nekdo rekel bi bilo skoro svetoskrunstvo, če bi se velikega vojaka in državnika primerjalo z egoističnim in krutim prejšnjim nemškim kajzerjem. — Stojč ob grobu Napoleona, s klobukom v roki, občuti današnji roman čustvo respektne polne žalosti. Vspričo njegove velikosti se je na grehe Napoleona proti človečnosti skoro pozabilo. Viljem II pa ne bo nikdar odnesel s seboj v grob kaknega sličnega čustva od strani ljudi. Ta nečloveški eksponent "kulture" bo zaznamovan na najbolj temnih straneh človeške zgodovine ter bo predstavljal svetu nauk, katerega se ne bo nikdar pozabilo.

V enem oziru pa stojita veliki francoski cesar ter prejšnji kajzer na istem stališču. Oba nas namreč učita resnice, da ne bo svet nikdar trpel vlade enega moža, — da ne bo nikdar dovolil posamezniku vsiliti svojo osebnost voljo celemu človeštvu.

Pri tem ne pride v poštev kdo je ta človek, kako močan in upliven je in koliko ljudi ima za seboj. Kakorhitro skuša v svojem ponosu in svoji prešernosti tlačiti prostosti ljudi, je obsojen na pogin, ki ga gotovo zadene.

Odpoved Napoleona — in isto se tudi lahko reče o kajzerju — je bilo pripisovati že pričetku samemu njegove karijere. Padee je pravice v tem hipu, kolikor na sprejem v gradu. Ali jih je morda komisar nagovoril, naj ga sprejmejo dostojno? Ali je Herman ša tako besen? In zadnje njegovo slovo! Kako se ujema z njegovim današnjim prihodom! Ali je to tisti Kristof, ki hoče z oboroženimi kmeti planiti na grad?

Ze se je belec zasulak na zadnjem ovinku. Grajska vrata so bila odprta in leseni most čez jarek je dejal prost vhod.

Vitez je na dvorščicu. Več psov se oglasi. Dva hlapca sta srpo gledala na došlega viteza. Ta pa poskoči raz konja in povpraša za Kozmo.

Z dobrovoljnima nasmehom se pokaže stari hlapec iz hleva ter pozdravi viteza:

"Bog vas sprejmi, gospod Kristof! Hvala Bogu, da ste prišli! Vse se bo prav izteklo. Gospa so dobre volje, odkar je gospod komisar iz Briksna v gradu. Kar srčno vstopite! Tudi grof Turu pride in še več drugih plenitenskih iz okolice."

In Kristof koraka naravnost k večnim durim, kjer ga prijazno pozdravi oskrbnik Damijan.

"Zelaste me pri gospodu vikarju!" reče vitez oskrbniku.

"Ni ga še iz cerkve, vaše blagorodje!"

"Torej pa me naznanite pri očetju!"

"Zgodaj je še in v postelji so. Nič dobro se ne počutijo. Nekaj belih so gospod graščak. Vendar upam, da vam ne odpovedo obiska. Takoj povprašam Maruša, kako je."

Stara hišna je veselo poljubila roko mlademu vitezu ter odhitela po stopnicah.

"So rekli, da le pridite!" reče Maruša, stoječ vrhu stopnje.

Kristof stopa počasi po stopnicah navzgor v prvo nadstropje. Maruša mu pokaže graščakovo spalnico in vitez vstopi.

Kot je že nekdo rekel bi bilo skoro svetoskrunstvo, če bi se velikega vojaka in državnika primerjalo z egoističnim in krutim prejšnjim nemškim kajzerjem. — Stojč ob grobu Napoleona, s klobukom v roki, občuti današnji roman čustvo respektne polne žalosti. Vspričo njegove velikosti se je na grehe Napoleona proti človečnosti skoro pozabilo. Viljem II pa ne bo nikdar odnesel s seboj v grob kaknega sličnega čustva od strani ljudi. Ta nečloveški eksponent "kulture" bo zaznamovan na najbolj temnih straneh človeške zgodovine ter bo predstavljal svetu nauk, katerega se ne bo nikdar pozabilo.

V enem oziru pa stojita veliki francoski cesar ter prejšnji kajzer na istem stališču. Oba nas namreč učita resnice, da ne bo svet nikdar trpel vlade enega moža, — da ne bo nikdar dovolil posamezniku vsiliti svojo osebnost voljo celemu človeštvu.

Pri tem ne pride v poštev kdo je ta človek, kako močan in upliven je in koliko ljudi ima za seboj. Kakorhitro skuša v svojem ponosu in svoji prešernosti tlačiti prostosti ljudi, je obsojen na pogin, ki ga gotovo zadene.

Odpoved Napoleona — in isto se tudi lahko reče o kajzerju — je bilo pripisovati že pričetku samemu njegove karijere. Padee je pravice v tem hipu, kolikor na sprejem v gradu. Ali jih je morda komisar nagovoril, naj ga sprejmejo dostojno? Ali je Herman ša tako besen? In zadnje njegovo slovo! Kako se ujema z njegovim današnjim prihodom! Ali je to tisti Kristof, ki hoče z oboroženimi kmeti planiti na grad?

Ze se je belec zasulak na zadnjem ovinku. Grajska vrata so bila odprta in leseni most čez jarek je dejal prost vhod.

Vitez je na dvorščicu. Več psov se oglasi. Dva hlapca sta srpo gledala na došlega viteza. Ta pa poskoči raz konja in povpraša za Kozmo.

Z dobrovoljnima nasmehom se pokaže stari hlapec iz hleva ter pozdravi viteza:

"Bog vas sprejmi, gospod Kristof! Hvala Bogu, da ste prišli! Vse se bo prav izteklo. Gospa so dobre volje, odkar je gospod komisar iz Briksna v gradu. Kar srčno vstopite! Tudi grof Turu pride in še več drugih plenitenskih iz okolice."

In Kristof koraka naravnost k večnim durim, kjer ga prijazno pozdravi oskrbnik Damijan.

"Zelaste me pri gospodu vikarju!" reče vitez oskrbniku.

"Ni ga še iz cerkve, vaše blagorodje!"

"Torej pa me naznanite pri očetju!"

"Zgodaj je še in v postelji so. Nič dobro se ne počutijo. Nekaj belih so gospod graščak. Vendar upam, da vam ne odpovedo obiska. Takoj povprašam Maruša, kako je."

Stara hišna je veselo poljubila roko mlademu vitezu ter odhitela po stopnicah.

"So rekli, da le pridite!" reče Maruša, stoječ vrhu stopnje.

Kristof stopa počasi po stopnicah navzgor v prvo nadstropje. Maruša mu pokaže graščakovo spalnico in vitez vstopi.

Triumf poraza

Ali ste bolni?

Ako imate kako bolezen, ne gledajte na to, kako dolgo in ne odlašajte na to, kateri zdravnik vas ni mogel ozdraviti, pridite k meni. Vrnal vam bo vaše zdravje.

Oddaljenost ali pa pomanjkanje denarja naj vas ne zadržuje. Vse zdravim enako: bogate in revne. Jaz sem v Pittsburghu najboljši specialista za moške in sem nastanjen že mnogo let. Imam najbolje opremljen urad, tudi stroj za X-zarke, s katerim morem videti skodl vas, kakor skodl steklo. Imam svojo lastno lekarno, v kateri se nahajajo vse vrste domačih in tujih zdravil. Ne bodite bojevi in pridite k meni kot k prijatelju. Govorim v vašem jeziku. En obisk vas bo prepričal, kaj morem za vas storiti.

Imam Erlichov slovit 608 za krvne bolezni in ozdravim bolezni v nekaj dneh. Ozdravim sem tisoče slučajne oslabelosti, kožne bolezni, revmatizma, šolodane in gnetne bolezni, srbenje, msovie in vse kronične bolezni.

Emarne cene.

Prof. Dr. H. G. BAER,

511 SMITHFIELD ST., PITTSBURGH, PA.

nasproti pošte.

VAŽNO.—Odreči to in prinesi s seboj.

Kitajski zdravnik

Ako kdo izbere zdravnika, ki ima veliko izkušnjo v zdravljenju težkih bolezni z glasom, da je ozdravil svoje bolnike, tedaj je odločil modro za podaljšanje svojega življenja.

Svojo zdravniško prakso izvršujem že 31 let in v vseh teh letih sem izpolnil samo štiri metvake liste. Iz tega morete razvideti, s kako skrbnostjo sem zdravil svoje bolnike.

V zadnjih letih sem ozdravil nekaj zelo težkih slučajev. Eden je imel naduho že 12 let in ozdravil sem ga z eno steklenico zdravil. Predno je prišel k meni, da ga zdravim, je šel k vsakemu izvešanemu zdravniku v zapadni Pennsylvaniji. Ozdravil sem enega z ohromelo hrbtenico v treh mesecih. Več bolnikov sem v petih mesecih ozdravil krvarenja pljuč. Ako želite, vam morem navesti imena gorimenzovanih bolnikov.

Druge bolezni, kakor revmatizem, sciatica, kašelj, arševica, izpah, krvne bolezni, katere sem ozdravil, se tako mnogobrojne, da jih ni mogoče naštet. Ako pridete k meni, bom poskušal vse, da vas ozdravim, ako je mogoče še ozdraviti in to v najkrajšem času, po najnižji ceni, kjer drugi zdravniki že ne morejo več pomagati. Prinesite ta oglas, kadar pridete.

URADNE URE:

Ob delavnikih: od 9. do 6. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih: Od 9. do 1. popoldne.

Dr. Jin Fuey Moy

208 GRANT ST., BETW. 3rd & 4th AVE., PITTSBURGH, PA.

Za Božične Praznike

dobite prave slovenske Columbia plošče, prav tako tudi najnovejše glasne Columbia Gramofone pri svojem ugodnejšem podpisnem rojaku.

V zalogi ima tudi šest izbranih različnih ameriških Columbia plošč po 85c. vsaka, z krasnim cerkvenim zvonenjem na sveti večer.

Ako naročite po pošti, priložite 50c. več za poštnino. Cenik zastoj, pišite ponj.

Velika zaloga slatnine, srebernine, demantov i t. d.

Za obilo naročil se pripravite vaš rojak

IVAN PAJK

5 MAIN ST., CONEMAUGH, PA.

Cenik Knjig

katero ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortland St., New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Ahnov nemško-angl. tolmak vesnan — 50

Domači arivalski mail — 25

Hitri računar (nemško-angl.) vesnan — 50

Poldjedajstvo — 50

Slovarjeva v pogovorih — 25

Slov. angl. in angl. slov. slovar — 1.00

Veliki slov. ang. tolmak — 2.50

ZABAVNE IN RAZNE DRUGI KNJIGE:

Hipnotizam — 50

Dve šaligr: "Čarilna šentor" — 50

In "Trije šentor" — 50

Postrežba bolnikom — 50

Trina uš in tritoraj — 50

Vojna na Balhazu 13 sven. — 1.00

RAZGLEDNICE:

Newyorške, bošične, velikonočne in noveletne komad po ducat — 50

ZEMLJEVIDI:

Avstro-Italijanska vojna mapa — 1.25

Avstro-ogrski, veliki vesnan — 1.50

Cell svet mail — 1.00

Cell svet veliki — 1.25

Evropski vesnan — 1.00

Vojna stenska mapa — 50.00

Vojni atlas — 1.00

Vojni atlas nov — 1.25

Zemljevidi: Ala., Ariz., Colo., Cal. št. po — 50.00

Združeni držav mail — 1.10

Združeni držav veliki — 1.25

Združeni držav stenska mapa, na drugi strani po cell svet — 50.00

Kristof ni toliko mislil na svoje (Pride še.)

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

Novice iz stare domovine

Is Toplic pri Zagorju ob Savi.

Smrt učitelja-vojaka. Borba za domovino je spet zahtevala novo učiteljsko žrtev. Kakor jesensko listje raz drevice, tako plavajo duše trpinov raz zemeljsko površje...

Španska bolezen v Zagrebu.

Poslednji čas se je v Zagrebu španska bolezen, ki pravzaprav ni nič drugega nego huda influenca, hudo razširila. Imelo jo je 80-90 odstotkov prebivalstva.

Osnutek slovenskega narodnega gospodarstva.

V založbi "Omladine" je izšla knjiga "Osnutek slovenskega narodnega gospodarstva", katero je spisal znani slovenski nacionalni ekonom dr. Mike Brezigar.

Požar.

Posestnici Ivani Horvatovi v Rebru pri Novem mestu in Frančiški Glavanovi ter Antoni Hrovatu je napravil požar 29. pr. meseca škodo 18.000 kron.

Nezgodna v Trzinu.

V sredo, ko je odhajal jutranji vlak iz Trzicia, je na železniškem mostu pri Trzinu ponesrečila gospa Ivanka Primožičeva iz Pristave, stara šele 23 let.

Prometna zveza Rake-Prezid.

Tako škandaloznih prometnih razmer, kakor vladajo baš v zadnjem času v loški dolini, še ne pomnim. V splošnem so se povsod razmere med vojno poslabšale.

ve prosile z zaničljivo gesto: Je že polno! ali: Bomo zvečer videli. Torej čakaš naj in če bo postiljon izrekel mnenje, da za tega ni prostora, ne dobiš listka, zamudiš en dan ali pa — hodiš peš na Ruše...

Divide et impera!

Pišejo nam: Po tem stavku se je večkrat vladalo pri nas. Sedaj skoro ne gre več. Toda še enkrat so hoteli poskusiti Nemci svojo srečo.

"Bela kuga" razsaja predvsem med delavskim narodom.

Al' je more podedovati otrok po svoji materi? — Odgovor nato najdete v SLOVENSKO-AMERISKEM KOLEDARJU za leto 1919.

HARMONIKE

bodil kakršnekoli vrste laščajem b popravljam po najnižjih cenah, a del trpežno in sanjaljivo. V popravu se uspešno ukvam po leto. Ker sem se na 18 let tukaj v tem mestu in sedaj v svojem lastnem domu, v popravu vam menim krajnske kakor vse druge harmonike.

JOHN WENZEL

1617 East Blvd St., Cleveland, Ohio

SLOV. DELAVSKA PODPOR. ZVEZA. Ustanovljena dne 16. avgusta 1908. Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna. SEDEŽ: JOHNSTOWN, PA.

GLAVNI URAĐNIKI: Predsednik: IVAN PROSTOR, 1098 Norwood R'd., Cleveland, Ohio. Podpredsednik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 113, West Newton, Pa.

URADNO GLASILO: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York City. Cenjena društva, oziroma njih uradniki so ljubljeno prošeni, pošiljati vse dopise naravnost na glavnega tajnika.

PROŠNJA. Spodaj podpisani prosim vse tiste, kateri obdelujete vinsko trto, če imate kaj vinskih trt na razpolago, da mi pošljete, ker jih potrebujemo.

DELO DOBI TAKOJ. Izbere kovač v gozdu: za kovati ima 14 parov konj. Plača na mesec \$100, hrano in stanovanje prosto.

ISČEMO. brata JANA JANŽEKOVICH, ki je bival pred par leti v Clevelandu, O. V. Gary, Ind., mi je umrl brat in mi zapuščajo smatnino.

KRASNO IZBRANO BLAGO. Tavertrozje, lipov cvet, kamelice, lapuh, hvošč ali preslica, sladki jarež in izvrstni krvni čaj, to je sedem raznih izvrstnih domačih zdravil.

Dr. LORENZ 644 Penn avenue Pittsburgh, Pa. EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK SPECIJALIST MOŠKIH BOLEZNI

NA SVETI VEČER

Snežinke so naletavale goste in velike kakor dlan. Snežena plast ga strelji je kar vidoma rastle.

Zvečerilo se je, ko je stopila iz petnadstropne hiše na glavnem trgu visoka ženska postava, skrbno zavita v dolg plašč.

Lice si je zakrila z gostim pajčolanom, da je ni bilo mogoče prepoznati, ali oni lahki korak, ona živa kretanja je pokazala, da mora biti še mlada.

Tam sredi se gorela v prvi klopi petrolejka in pred oltarjem z Najsvetejšim je brnela večna luč.

Ta večer je se šele pred visokimi vrati stolnice. Nalanko jih je odprla in vstopila v slabo razsvetljeno svetilnico.

"Seveda, vsak hiti domov, da se med svojimi povesti današnji večer", si je mislila tudi ona, ko je srečavala zadnje mimogredeče.

"Kaj ga niso prinesli, Janko? saj veš, da mamica ne morejo kupiti drevesca, ker so bolni."

"Oh, kako bi bilo lepo, ko bi tudi pri nas imeli drevesce. Še celo jasje nimamo", potožil zopet deček in ustnice se mu nabero v jok.

"Le nikan ne jokaj, Janko", tožila ga Milica. "Ko bodo mamica zopet zdravi, bodo gotovo kupili drevesce, pa tudi jasje bodo naredili."

jina mamica? Ali se ne boji za vaju, da bi se izgubila tako pozno?" Deček se prepláseno stisne k deklici, da bi bila oba najrajši pobegnila. Končno se le deklica opogumi ter pokaže s prstom petnadstropno hišo v bližini.

"Tam-le stanuje mamica, pa je bolna ter ni mogla kupiti drevesca, zato sva ga pa šla tukaj-le sem pogledat, ko je mamica zaspala."

"Pa pojdimu skupaj, jaz stanujem tamkaj", pravi gospa in prične z vsako roko roko enega. Ko pridejo v prvo nadstropje, postoji gospa in pravi:

"Milica, Janko, ali sta vidva?" "Da, mamica, midva, in pripeljala sva gospo. Poglej jo!"

"Oprostite, gospa, da vam ne morem naproti; slaba sem, da se komaj že premikam. Milica, prinesite stol za gospo!"

"Potolaži se, Ana, potolaži se in povej mi, kaj ti je privedlo do sedanjega stanja. S pripovedovanjem si olajšaj srce in bolj ti bo pred vsem mi pa dovolj, da skločim doli v svoje stanovanje in odložim cestno obleko."

"Ni dolgo trajalo, kar se zopet odpro vrata, in gospa Minka, saj sedaj je že poznano, se vrne v spremstvu dveh služkinj.

"Kmalu je plapolal vesel ogenj v peči in dobrodelna toplota se je širila po sobici. Miza je bila pogrnjena. Na sredi mize je stalo bogato obloženo božično drevesce in gospa Minka se je trudila z Milico in Jankom, da našče svečice na drevescu. Bolnica je pa s solznim očesom gledala ono trojico in šepetala:

"Hvala Bogu, ki mi je poslal reševalce v najhujši sili!" Gospa Minka je poskrbela, da je dobila cela družinica dobro večerjo, in ko je z velikim trudom spravila otročiča v njuno posteljo, kajti nista se mogla ločiti od božičnega drevesca, potem je prisledla k bolnici.

blagoslov. Ali le prekratka je bila nazjama sreča. Kmalu po poroki je moral moj Ivan na morje in v par mesecih se je vrnil; ali ni bil več oni, kakor prej. Bled, bolj mlčljivo podoben kot živemu, je prišel na zaj, in še nekaj mesecev in bila sem vdova. Danes je ravno šest let, ko sem mu zatrisnila oči.

"Zalostna je moja povest", pozvame s slabim glasom Ana, "in nisem je še nikomur povedala, ali tebi, draga Minka, ne bom zakrivala ničesar. Tudi jaz sem se kmalu po najinem slovesu seznanila s žolčevkom, kateremu sem darovala dušo in srce. Ali kakor res, bil je moj oče nižji uradnik ter ni imel lastnega premoženja.

"Zalostna je moja povest", pozvame s slabim glasom Ana, "in nisem je še nikomur povedala, ali tebi, draga Minka, ne bom zakrivala ničesar. Tudi jaz sem se kmalu po najinem slovesu seznanila s žolčevkom, kateremu sem darovala dušo in srce.

"Oprostite, gospa, da vam ne morem naproti; slaba sem, da se komaj že premikam. Milica, prinesite stol za gospo!"

"Potolaži se, Ana, potolaži se in povej mi, kaj ti je privedlo do sedanjega stanja. S pripovedovanjem si olajšaj srce in bolj ti bo pred vsem mi pa dovolj, da skločim doli v svoje stanovanje in odložim cestno obleko."

"Ni dolgo trajalo, kar se zopet odpro vrata, in gospa Minka, saj sedaj je že poznano, se vrne v spremstvu dveh služkinj.

"Kmalu je plapolal vesel ogenj v peči in dobrodelna toplota se je širila po sobici. Miza je bila pogrnjena. Na sredi mize je stalo bogato obloženo božično drevesce in gospa Minka se je trudila z Milico in Jankom, da našče svečice na drevescu. Bolnica je pa s solznim očesom gledala ono trojico in šepetala:

"Hvala Bogu, ki mi je poslal reševalce v najhujši sili!" Gospa Minka je poskrbela, da je dobila cela družinica dobro večerjo, in ko je z velikim trudom spravila otročiča v njuno posteljo, kajti nista se mogla ločiti od božičnega drevesca, potem je prisledla k bolnici.

"Le nikan ne jokaj, Janko", tožila ga Milica. "Ko bodo mamica zopet zdravi, bodo gotovo kupili drevesce, pa tudi jasje bodo naredili."

Zdravim samo moške. Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialist v Pittsburghu in ima 28-letno izkušnjo v zdravljenju moških boleznih.

